

[Wihjelm]

nogen sinde vil få de beløb, de har sparet op til gennem pensionsordningerne. Jeg synes, det er ynkeligt, at vi for 117. gang blot skal have at vide, at vi ikke kan diskutere noget som helst, og vi kan end ikke få en principmelding fra socialdemokratiet om, hvad dette parti mener, og hvad regeringen mener, før vi ser den stadig udsatte betænkning fra Thorkil Kristensen-udvalget.

Jeg synes også, det er ynkeligt, at vi fra den socialdemokratiske ordfører, hr. Bakholt, kun skal have at vide, at dette ikke kan anses for retfærdigt. Færdig, ikke mere at diskutere. Dette kan ikke anses for retfærdigt! Jeg ved ikke, hvad det er for et retfærdighedsbegreb, hr. Bakholt opererer med, men det forlyder, at regeringen er i færd med at skaffe sig politisk flertal for nye afgiftsbuketter her til maj eller juni. Vi ved godt, hvordan de plejer at se ud, men det er jo igen pebernødder – selv om det er galt nok for de mennesker, det rammer – det er vel noget med 2 mia. kr. eller noget i den retning ligesom sidste gang, man fik en afgiftsbuket. Dette kan man sige overflødig, 10 af den slags dødssyge afgiftsbuketter. Hvad er det for en retfærdighed, der er i jeres afgiftsbuketter, som I sidder og nørkler med for tiden, hvis dette ikke kan anses for retfærdigt? Det, man derimod kan sige, hr. Bakholt, er, at dette sandsynligvis ikke er populært, og der er et parti, der ikke vil være med til det sure. Det er ganske enkelt det, det drejer sig om.

Hr. Gammelgaard var inde på nødvendigheden af privat opsparing. Det har jeg kommenteret. Det kan ikke siges bedre, end det blev sagt i forordet i den nævnte pjeces.

Hr. Fogh Rasmussen var mere overraskende. Han insisterede på, at det fortsat skulle være muligt at supplere de offentlige pensioner. Jeg ved ikke, om det var en polemisk bemærkning til os, for så har han ikke læst forslaget. Det er udtrykkeligt det, vi skriver. Vi forstår udmærket, at folk har behov for at supplere de elendige offentlige pensioner. Vi forstår godt behovet, og vi siger oven i købet, at efter VS' mening skal det være fuldstændig legalt at udjævne sin livsindkomst over livsforløbet på en måde, som passer den enkelte og hans familiære forhold osv. osv. Det har vi ikke noget som helst imod, og det skal der være åbent for. Det skal bare ikke ske med skattesubsidier fra de dårligere stillede. Det er det eneste, dette forslag i virkelighe-

den griber ind over for; det afskærer ikke nogen fra muligheden for at supplere den offentlige pension.

Så talte han om, at problemet egentlig er, at disse midler bliver dobbeltbeskattet. Det er jo det rene sludder. De er fradragsberettiget både som indbetaling, som rentetilskrivning, som bonustilskrivning og det hele. Det, vi vil forhindre, er, at de overhovedet ikke bliver normalt beskattet, men vi indfører ikke nogen dobbeltbeskatning, vi gør netop udbetalingerne skattefri.

I øvrigt havde det da været interessant, når der endelig var lidt liv i venstre, når hr. Niels Anker Kofoed og hr. Svend Heiselberg har taget mod til sig og sagt noget fornuftigt om, at nu må man gøre noget ved disse pensionskasser og pensionsordninger og deres skattefrihed, om vi så havde hørt venstre debattere disse ting lidt, måske endda havde sendt hr. Niels Anker Kofoed og hr. Svend Heiselberg på talerstolen for at forklare lidt om, hvad det er, de mener, i stedet for disse oven i købet uigennemtænkte bemærkninger fra hr. Fogh Rasmussen.

Hr. Glistrup har som sædvanlig både læst forslaget og forstået, hvad det går ud på, og så er han uenig i konklusionen, når det kommer til stykket; det er der nok ikke noget at gøre ved, men jeg kan da godt sige, at vi var da også fristet til at stille krav om anvendelsen af disse store midler. Vi ville da meget gerne øremærke dem, så de skulle benyttes til gennemførelse af VS' udmærkede generelle pensionsreform, men vi er altså ikke så politisk urealistiske, at vi stiller den slags krav. Der er altid bagefter et politisk slagsmål om, hvad pengene skal bruges til, og det kan vi ikke frigøre os for ved at øremærke dem, så jeg synes, det er temmelig meget ude på overdrevet, at hr. Glistrup nu vil stille betingelser for, hvad pengene skal anvendes til, før han vil være med til noget, som han i øvrigt finder er fornuftigt. Det med den tilbagevirkende kraft har jeg besvaret.

Til sidst til hr. Bernhard Baunsgaard. Jeg hørte kun én indvending fra de radikale, og den lød, at dette var uacceptabelt, fordi tjenestemandspensionerne ikke var med. Hvis det er det, det drejer sig om, hr. Bernhard Baunsgaard, så lad os drøfte det. Når vi ikke har taget dem med, er det, fordi vi har – og det er desværre ikke kommet til behandling i dag, hvad vi havde ønsket for at få lidt sam-